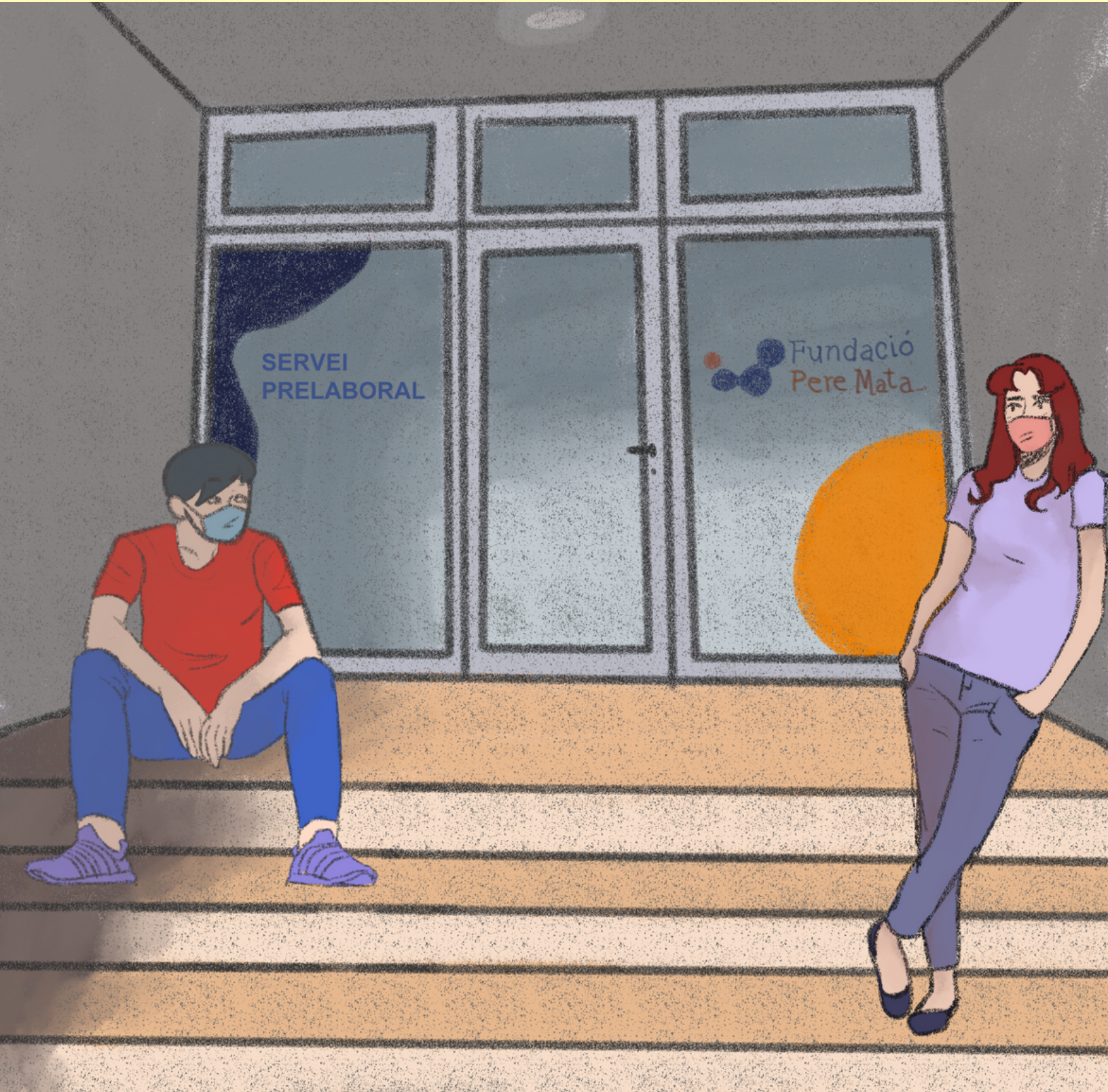

LA REVISTA DEL SPL

SERVEI PRELABORAL AMPOSTA

Edició 3

Estiu 2020

FundacióPereMata

Victoria

LA REOBERTURA

L'1 de juliol, després de finalitzar l'estat d'alarma, el Servei Prelaboral d'Amposta vam obrir de nou les portes per tal de continuar prestant atenció presencial a les persones usuàries.

En l'actualitat, ens trobem davant la nova normalitat i per tant la nostra reobertura implica l'adaptació a totes les mesures i protocols establerts amb la finalitat de garantir la màxima seguretat a les persones que diàriament assisteixen al servei.

Finalitzat aquest primer mes, tant les persones usuàries com l'equip de professionals, fem una valoració molt positiva de la reobertura, sobretot les persones ateses, destacant la importància de tornar a seguir una rutina, encara que amb nostàlgia per no poder realitzar algunes de les activitats habituals degut a l'adaptació d'espais i horaris.

L'equip de professionals del servei volem destacar la importància de poder tornar a reobrir, poder continuar treballant objectius, habilitats i capacitats personals de les persones usuàries, remarcant la importància de poder-ho fer cara a cara, sent una atenció més directa i amb més feedback, i no tan freda com pot ser una trucada de telèfon.

Com ja hem nomenat en darrers articles, la reinvençió ha estat la gran protagonista d'aquesta pandèmia i és que ens ha servit per tenir una altra perspectiva de la situació i de les activitats, així com innovar amb la metodologia de les classes teòriques, fet que les persones usuàries valoren positivament.

Tenim molt present la vivència d'aquesta pandèmia, no obstant hem de continuar prenent totes les precaucions possibles amb les nostres vides, seguint rutines, gaudint de les relacions amb els altres, continuant encarant les nostres vides cap a un futur i sobretot seguir treballant per ser millors persones cada dia.

Des del Servei Prelaboral encoratgem a tothom a seguir les indicacions donades per les autoritats pertinents i sobretot a actuar amb responsabilitat, per tal que aquesta nova normalitat torni a ser la normalitat que tant desitgem.

Servei Prelaboral

VA DE VIDEOJOC

RED DEAD REDEMPTION II

Aquest joc és desenvolupat per Rockstar Games, creadors de la saga Grand Theft Auto, un joc que no deixarà indiferent a ningú, o t'encantarà o l'odiaràs.

La història es desenvolupa a una recreació dels Estats Units d'Amèrica l'any 1899, on els grans atracaments de pel·lícula i els duels de "Cowboys" van esgotant els últims

alés. Arthur Morgan, juntament amb la banda de "Dutch" Van der Linde haurà de sobreviure en un món que ja no els vol, i passarà de la més absoluta lleialtat al qual el crià com un pare, a plantejar-se cadascun dels seus actes.

Durant la història i la contínua interacció amb el seu entorn, Arthur, a través de diferents capítols, lidiarà amb bandes rivals, situacions que arribaran al límit i un grapat d'anècdotes que faran recordar aquesta obra.

"Si hagués de definir Red Dead Redemption II amb una paraula seria: DETALL"

Rockstar ha creat un escenari que deixa espai a la sorpresa, amb detalls, des de les físiques extremadament versemblants dels cavalls fins a la sang dels animals, la manera en què el protagonista s'embruta passant per detalls fora de sèrie com el seu creixement de cabell o el canvi en la seva complexió.

EL JOC EN XIFRES

65 h de duració aproximada

1200 actors amb unes 80 pàgines de guió cadascú

500.000 línies de diàleg

300.000 animacions

2200 dies de captura de moviment

192 temes musicals.

Anònim

En aquesta edició una persona usuària del Servei Prelaboral entrevista a la directora de la Xarxa Social de Salut Mental de la Fundació Pere Mata, L'objectiu d'aquesta entrevista és poder fer visible i explicar en primera persona com ha viscut la situació que ha provocat la COVID19.

1. Quin és el teu càrrec dins de Fundació Pere Mata?

Sóc la directora de la Xarxa Social de Salut Mental, dintre de Fundació tenim l'àrea de tuteles, gent gran i la xarxa social, habitatge i serveis laborals.

Dintre de xarxa social hi tenim els serveis de Llars Residència, servei de suport a la pròpia llar, centres especials de treball, prelaborals, servei de teràpia ocupacional, transport adaptat, acompanyaments, banc d'ajudes tècniques, entre d'altres.

2. Quants anys fa que treballes a la Fundació?.

El dia 4 de març va fer 16 anys, és a dir, ja vaig de cara als 17 anys.

3. Quines són les teves tasques com a directora?

La meva principal tasca és dirigir els serveis, realitzant un treball en equip i cooperatiu. Cadascun dels serveis està format per un equip de professionals amb una persona coordinadora, la meva feina és, com a directora, la de traçar línies generals sobre cap on anar, transmetent els valors que tots els equips ha de tenir per tal d'anar a una i poder acompanyar a les persones, donar el suport necessari potenciant les seves habilitats i talents.

4. Parlant de l'actualitat... Quina visió tens de com ha afectat aquesta crisi als treballadors i treballadores dels serveis que dirigeixes?

Crec que no ha afectat només als treballadors i treballadores, sinó que ha estat canvi important per a tothom.

" Ha estat un canvi important per a tothom"

M'agradaria destacar la capacitat d'adaptació de totes les persones que formen part dels diferents equips, que sempre la tenen, però que en aquest moment ha destacat molt més.

Han estat confinats, fent teletreball, s'han renovat i han adaptat tots els serveis per poder donar l'atenció més gran a les persones usuàries i així poder continuar treballant amb tots i cadascun dels projectes.

5. Has treballat durant aquest estat d'alarma?

Sí, tots els dies, des del dia 13 fins ara, és la meva obligació.

Al principi estàvem tots com a despistats, la meva major preocupació era que les persones que atenem estiguessin bé, no tan sols de salut mental sinó també de salut física.

Igual que jo, destacar que tots i totes les professionals han estat treballant, llevat alguns els quinze dies primers la resta ho han estat fent d'una manera o d'altra.

"Els primers dies tenia por per la responsabilitat que tot això comporta"

6. Com has viscut aquesta pandèmia en l'àmbit laboral i personal?

Els primers dies tenia por per la responsabilitat que tot això comporta, a més tinc dos fills i també tenia por a contagiar-los.

Per altra banda, per mi ha estat una oportunitat per créixer tant personalment com professionalment. M'he renovat adaptant-me a les circumstàncies. M'ha servit molt el fet d'estar sola, m'ha fet reflexionar moltíssim sobre com encarar la meva direcció.

En l'àmbit personal m'ha permès reflexionar molt, connectar amb mi mateixa, valorar la casa que tinc, a la qual he fet diversos canvis per estar millor, sobretot he recuperat un temps que no tenia amb els meus fills, cosa que m'ha fet estretir més la relació amb ells.

7. Què opines de l'evolució que està tenint la pandèmia, així com dels rebrots que hi ha?

No tinc una opinió, jo treballo automàticament, no sóc científica i no puc valorar-ho com a tal. Jo em preocupo que la xarxa que dirigeixo tingui els menys contagis possibles. Faig la meva feina el millor que puc, que és el que he de fer en aquest moment.

8. Davant la possibilitat d'un retrocés de fases, quines mesures té Fundació per fer-hi front?

Una de les coses que tenim, que al principi no la teníem és l'experiència, sobretot al Camp de Tarragona i a les Terres de l'Ebre, que hem passat per totes les fases i hem adaptat tots els serveis seguint tots els protocols i mesures per fer que les persones ateses tinguin el suport més gran i puguin continuar amb els seus projectes.

Si tornem enrere tornarem a utilitzar tots els protocols i mesures de manera immediata.

L'important està a adaptar-nos i retrocedir quan sigui necessari, amb la tasca de protecció podem continuar amb les nostres vides.

Destacar també la gran conscienciació que hi ha tant per part de tots/es els professionals com de les persones que assisteixen a cada servei.

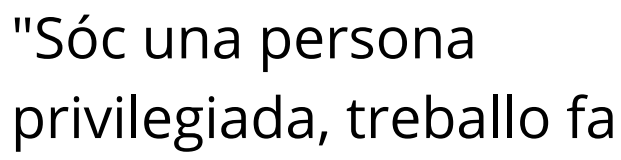
9. Actualment estan tots els serveis de Fundació en funcionament?

Actualment sí, estan tots en funcionament adaptat des del mes de juliol.

10. Us ha estat fàcil adaptar tots els serveis a la "nova normalitat"?

No puc dir si ha estat fàcil o no, ho havíem de fer i ho hem fet. Des del primer moment ens vam posar tothom a treballar per poder distribuir els grups de persones, adaptar els serveis, metodologies,... ens hem adaptat fàcilment.

El que poder ens costi més adaptar serà totes les activitats que es realitzen conjuntament amb altres entitats i fora dels serveis.

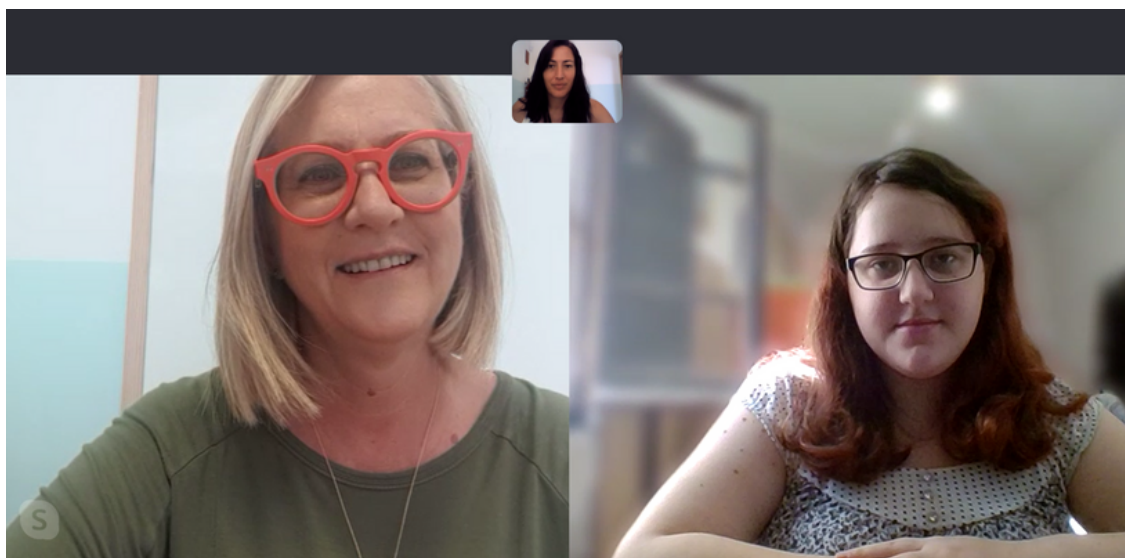
"Sóc una persona privilegiada, treballo fa molts anys amb una cosa que m'apasiona"

11. Ens podries explicar que ha estat per a tu dirigir la Fundació en aquesta situació mai viscuda amb anterioritat?

Jo sempre penso que sóc una persona privilegiada, treballo fa molts anys amb una cosa que m'apassiona, atenent les necessitats de les persones, encara que jo vinc d'una carrera de Dret.

Primer treballava realitzant una atenció més directa amb les persones, després vaig tenir l'oportunitat de fer-ho a nivell més de gestió.

Quan em van encomanar la tasca de crear tots els serveis de Fundació va ser meravellós, més en veure'ls tots en funcionament. Ara després de tants anys veure com els hem adaptat a causa de la COVID19, ha estat tot un repte i a l'hora una satisfacció, oportunitat de canvi, evolució i una gran experiència que ha comportat un gran aprenentatge.

Moltes gràcies!!!

Entrevistadora: *Victoria Barberà*

Entrevistada: *Mª Josep Delor*

HISTÒRIA DE SUPERACIÓ

En aquesta edició m'agradaria parlar sobre la meva superació personal. Durant la meva adolescència, fumava porros i consumia alcohol de manera esporàdica, normalment caps de setmana.

A mesura que em vaig anar fent gran el consum va passar de ser esporàdic a convertir-se amb un hàbit pràcticament diari.

Fa uns anys vaig tenir un accident de moto bastant greu, i arran d'això prenc una medicació, la qual alternava amb les drogues i l'alcohol, fet que, com ja podeu imaginar, no era gaire recomanable, ja que aquesta mescla era una "bomba" per a la meva persona.

Era una situació que ja no podia controlar, el meu voltant em deia que no estava bé el que feia, però jo no en feia cas, anava a la meva, com dic jo feia "oidos sordos".

Finalment va arribar un moment en el qual em vaig adonar que no anava per bon camí, em feia gran i a l'únic que aspirava era consumir. No podia seguir amb aquesta vida!!!

Vaig decidir ingressar en un centre privat, hauria d'haver estat allí de nou mesos a un any, sense parlar amb ningú del meu entorn, sense veure a la família... vaig durar vuit dies, no ho vaig poder aguantar.

Assistia a teràpies al Centre d'atenció i seguiment a les drogodependències, però la meva vida no havia canviat, tot continuava igual, fins que després de vàries teràpies vaig parlar amb la psicòloga que tenia com a referent i li vaig demanar ajuda, no podia continuar així, m'estava consumint poc a poc.

Aleshores vaig ingressar a Patologia dual, servei on assisteixen persones que tenen diagnosticada una malaltia mental i també una addicció. Això sí!, no va ser fins que vaig poder anar a veure el partit Real Societat - Barça!!!

Avui dia no consumeixo ni alcohol ni drogues i estic molt orgullós de tot el que he aconseguit, no ha estat un camí fàcil, però ara em plantejo reptes, tinc millors relacions socials, sóc la persona que tots els amics i amigues recordaven abans d'endinsar-me en aquest malson del qual durant molt temps no veia la sortida.

"Ara miro enrere i puc dir en veu alta que... QUI VOL, POT".

ACUDITS

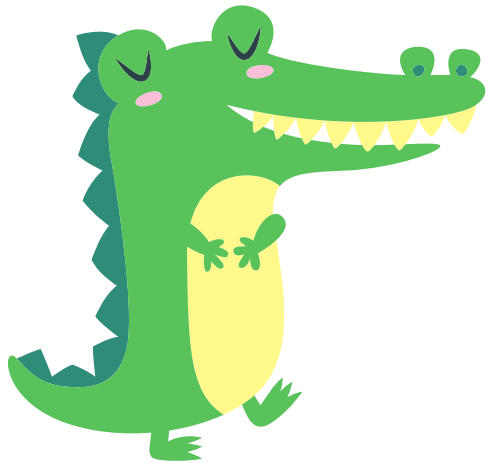
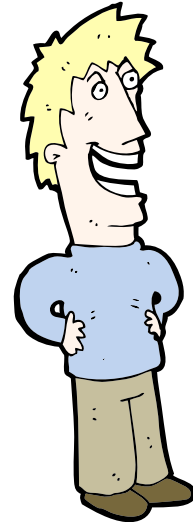
Això era un caveró que va anar a Itàlia de viatge.

Un bon matí surt al carrer meravillat per la bellesa de la ciutat i en això que es crusa en un Italià, i aquest li diu:

- Bona sera!!!

I lo caveró contesta:

- Bona sera i ampla!!!!

Això eren dos pijes que estaven a la selva, de cop, les comença a perseguir un cocodrilo enorme i comencen a correr molt assustades.

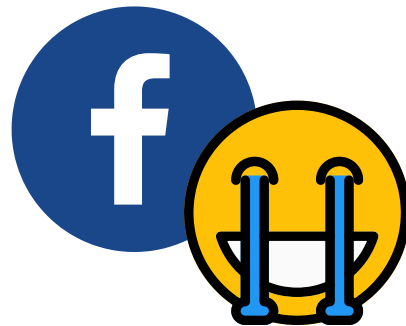
Quan veuen que no poden més, una d'elles para i li pega tiro al cocodrilo i l'altra li diu

Ui, has matat un Lacoste!!!!

Anava jo caminant i de cop m'arriba una notificació de Facebook....

Juanito ha començat a seguir-te, he caminat més ràpid i no m'ha agafat!!

Gràcies Facebook!!!

Paella de marisc

INGREDIENTS (4/persones)

- 400 g d'arròs bomba
- 1,6 l de fumet de peix
- 1 ceba de Figueres
- 2 grans d'all
- 2 tomàquets
- 1 pebrot verd petit
- 1 pebrot roig petit
- 4 gambes
- 4 escamarlans
- 4 llagostins
- 1 sípia mitjana
- 16 musclos de roca
- 16 cloïsses

PREPARACIÓ

1. Daureu lleugerament els escamarlans, les gambes i els llagostins a la paella i reserveu-ho.
2. Talleu la sípia petita i daureu-la a la paella, retireu-la.
3. En el mateix oli, daureu-hi els alls i, seguidament, la ceba picada. Deixeu-la coure 30 min a foc molt lent, que caramel·litzi.
4. Afegiu-hi els pebrots. Deixeu-ho coure 2 min. Afegiu-hi el tomàquet ratllat, que es confiti.
5. Quan el tomàquet sigui ben cuit, afegiu-hi la sípia i enrossiu l'arròs.
6. Porteu a ebullició el fumet i aboqueu-ho al damunt de l'arròs. Repartiu-lo i no el torneu a tocar, rectifiqueu de sal.
7. Tirar els musclos i les cloïses a la paella.
8. Deixar bullir l'arròs durant uns 20 minuts, afegir els escamarlans, les gambes i els llagostins passats uns 15 minuts de cocció.
9. Servir!!!!

Bon appetit!!!!

Elisabet

Els mesos passen, i sembla que avancem, però no. Després dels últims rebrots a Espanya, sembla que no tots hem comprès la magnitud d'aquest virus i, en conseqüència, la responsabilitat que ens ocupa com a ciutadans. Perquè no vivim sols. Perquè no es pot ser tan irresponsable i imprudent. Perquè no ens podem permetre tornar enrere, però ho hem fet. Ja són diversos els territoris confinats, a l'espera de si tornaran a tancar-se en les seves cases.

Si jo comprenc que he de portar la meua màscara allà on vagi, que m'he de desinfectar les mans i he de guardar un mínim de distància de seguretat, per què hi ha persones que no atenen a aquests mínims imprescindibles per combatre aquest virus? Per què el desordre i la despreocupació s'apodera de tants? No és només contraure el virus, va més enllà.

De nosaltres depenen les nostres pròpies vides i les dels altres, però sense oblidar l'economia i tots els llocs de treball en perill... Perquè si tornem a confinar-nos a casa, aquest cop ens enfonsarem tots en el mateix vaixell.

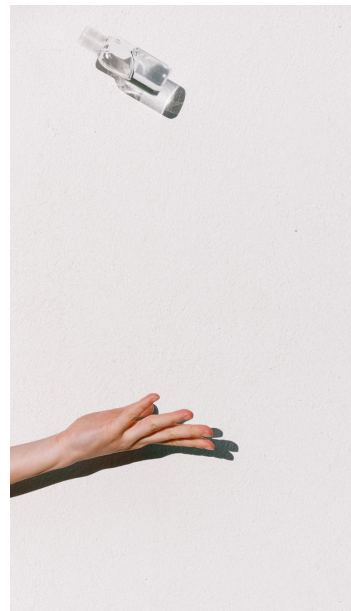

La imprudència té conseqüències molt greus. Com a exemple ben clar de tot això està a Tarragona, la qual és la província catalana que menys fa servir la mascareta, una irresponsabilitat que ens pot portar molts problemes.

No és difícil veure pels carrers de Tarragona o altres municipis de la demarcació, persones que no porten la màscara o la porten al canell, com si fos una polsera, o doblegada al costat de la gola de manera que ni protegeixen els altres ni a ells mateixos. Fetes, és clar, les excepcions de les persones que no poden portar-la perquè pateixen alguna patologia, en molts casos és una simple irresponsabilitat. Una irresponsabilitat que pot portar duríssimes conseqüències com el confinament decretat en aquest mes de Juliol per 210.000 persones a Lleida i la seva comarca.

L'alarmisme és criticable, però en una qüestió de salut, com és l'epidèmia de coronavirus, és millor pecar per excés que per defecte. Molts creien que la Covid-19 ja estava controlat, que era cosa del passat, i han caigut en un excés de confiança i s'han relaxat massa les mesures d'autoprotecció.

No és convenient que ningú regrimini a ningú perquè no se saben les circumstàncies de per què aquesta persona no porta la protecció facial i cal evitar el mal que es va estendre en el duríssim confinament que vam haver de patir, el de l'anomenada «Gestapo dels balcons».

Alguns veïns, arrogant-se una potestat semipolicial, insultaven persones per estar al carrer, quan ho feien per motius justificats, o per anar amb nens quan aquests podien sortir per patir alguna malaltia.

Són les autoritats les que han de prendre cartes en l'assumpte. Per exemple, la Policia Local de Calafell ja ha imposat una vintena de sancions sobretot a joves que romanien sense mascareta als carrers en què es concentra l'oci nocturn. Si una persona que no porta mascareta (tot i que hauria de fer-ho) és sancionada, segurament aprendrà la lliçó i la portarà. Per la seva salut, la de la seva família i la de la resta de ciutadans.

No pot ser que Tarragona encapçali de nou un rànquing negatiu. I en aquesta ocasió per la poca preocupació dels ciutadans per un tema en què ens juguem l'economia i salut.

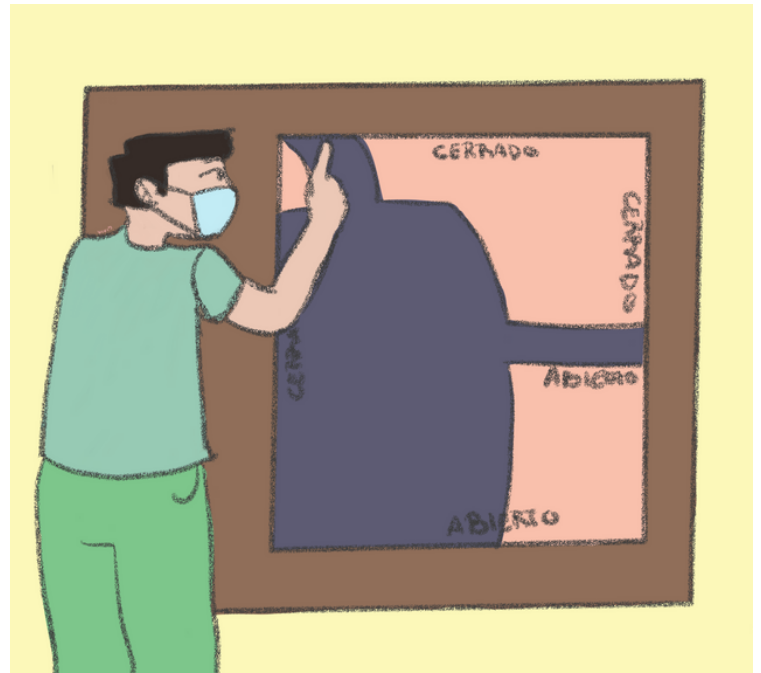
I per acabar, desitjo que l'actual situació canviï en un futur i puguem conscienciar-nos més en la importància de poder protegir-nos adequadament i sobretot en respectar les mesures de seguretat. Hem de remar tots cap a la mateixa direcció per a poder superar aquesta pandèmia global. De fet, tinc l'esperança que algun dia podrem tornar a la normalitat i que les coses s'hauran pogut fer correctament. És qüestió de paciència i fe!

Jordi

El 14 de març es va declarar a Espanya, l'estat d'alarma a causa de la ja famosa COVID-19, amb uns 6000 casos confirmats i 200 morts oficials. Durant la pandèmia s'ha fet evident la falta de material que han suportat els professionals sanitaris, provocada, des del meu punt de vista, per la falta de coordinació del Govern amb la compra d'EPIS, testos efectius i mesures de prevenció i control.

Aquesta suma d'incompetències ha causat que Espanya sigui el 3r país amb més morts per cada 100 mil habitants i una tasa d'infecció del personal sanitari del 20% que comparat amb el 10% d'Itàlia o el 3% dels Estats Units, no deixen de ser unes dades preocupants i que si més no, contemplen que alguna cosa no s'està fent com s'hauria de fer.

Durant el confinament s'han fet virals molts vídeos de sanitaris que han estat al peu del canó durant la pandèmia i d'altres com el de l'infermer que dona instruccions per a fer un "EPI" a partir d'una bossa de brossa, amb un seguit també de fotos del personal fent-ho servir.

Aquest fet marca un gran contrast amb vídeos de sanitaris Coreans, que veient-los pareix que vagin a Txernòbil.

Aquí us deixem el codi QR per tal que podeu accedir al vídeo del qual es fa menció a l'article.

ARTICLE:

Anònim

AUTORA DIBUIX:

Victoria